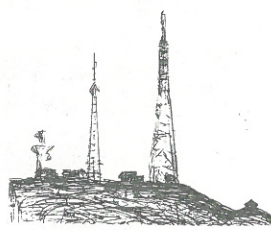

ΑΕΤΟΡΡΑΧΗ=ΜΑ
ΝΩΛΙΑΣΣΑ=ΜΠΙ
ΖΑΝΙ=ΔΡΙΣΚΟΣ

Τ'αχνάρια

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΜΑΝΩΛΙΑΣΙΤΩΝ.

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 1 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ '93

Μ
Α
Ν
Ω
Λ
Ι
Α
Σ
Α

Η φωτογραφία από την οποία δανειστήκαμε το σήμα του δελτίου μας είναι από το μνημείο του Άγνωστου Στρατιώτη στην πλατεία Συντάγματος. Ανάμεσα στα τόσα ονόματα τόπων που έγιναν σύμβολα αγώνα και πάλης για ανεξαρτησία και ελευθερία είναι και η Μανωλιάσα.

Μανωλιάσα, το χωριό που στην Ιστορία του ξεπέρασε τον ηπειρωτικό χώρο κι έγινε θρύλος και σύμβολο.

Μανωλιάσα, βουνά οργωμένα απ' τα κανόνια, βράχια, μπαρουτοκαπνισμένα, χώματα ποτισμένα με αίμα, αγριολούλουδα πνιγμένα στο κόκκινο.

Μανωλιάσα, υψώματα που δοκιμάστηκε η αντοχή της ψυχής του Ελληνικού λαού.

Μανωλιάσα, στα βουνά της ο σκλαβωμένος ελλημισμός ονειρεύτηκε τη λευτεριά και πάλαιψε γι' αυτήν.

Μανωλιάσα είναι το δώρο που μας κάνει να αισθανόμαστε περήφανοι. Κι' έχουμε τη διάκριση να ζούμε στα αγιασμένα χώματά της.

Μανωλιάσα, σύμβολο αθάνατο και ιερό, ας το κρατήσουμε ψηλά και ας το φωτίζουμε.

Κ.Π.Γ.

Ο ΕΤΗΣΙΟΣ ΧΟΡΟΣ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΜΑΝΩΛΙΑΣΙΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Με μεγάλη επιτυχία έγινε ο ετήσιος χορός μας στο κέντρο «MONSINIER» στις 16 Ιανουαρίου 1993. Τη βραδιά τίμησαν με την παρουσία τους σχεδόν όλοι οι Μανωλιασάδες με τις οικογένειές τους και αρκετοί φίλοι, φθάνοντας τον αριθμό των 420 ατόμων. Ήταν ένα πραγματικό ξεφάντωμα μέχρι τις 4 το πρωί.

Βρεθήκαμε έστω και για λίγες ώρες πολλοί συγχωριανοί μαζί σε στιγμές κεφιού και ξεγνοιασιάς.

Δόθηκε η ευκαιρία σε πολλούς να θυμηθούν τα παλιά περιστατικά της ζωής τους, να συζητήσουν και να διασκεδάσουν. Τους παρευρισκόμενους χαιρέτησε ο Πρόεδρος της Αδελφότητας κ. Κώστας Π. Γιωτάκης.

Το πλήρες κείμενο του χαιρετισμού έχει ως εξής:

Αγαπητοί συγχωριανοί και φίλοι του χωριού μας.

Από μέρους του Διοικ. Συμβουλίου της αδελφότητας Μανωλιασιτών θέλω να απευθύνω δύο λόγια σ' όλους εσάς που σήμερα μας τιμήσατε με την παρουσία σας. Το γεγονός ότι είμαστε όλοι μαζί αποτελεί ανείπωτη χαρά για μας και φαντάζομαι το ίδιο αισθάνεστε κι εσείς. Απόψε είναι εδώ ένα κομμάτι από τη ψυχή της Μανωλιάσας με τους φίλους της.

Μια τέτοια εκδήλωση σαν τη σημερινή θα μας φέρει πάλι όλους κοντά και θα ζεστάνει ξανά τις σχέσεις μας, τις γνωριμιές μας και θα φέρει στο νου μας τις όμορφες αναμνήσεις απ' το κοινό μας παρελθόν, όταν όλοι εμείς κάποια χρόνια πριν βρισκόμασταν ακόμα στο αγαπημένο μας χωριό.

Για διαφορετικούς λόγους ο καθένας από μας τράβηξε ένα καινούργιο δρόμο στην πρωτεύουσα. Σίγουρα όμως η ψυχή και η καρδιά του καθενός από μας βρίσκεται ακόμα πίσω εκεί στη Μανωλιάσα. Η αδελφότητά μας είναι ταγμένη να αποτελεί τον κρίκο που θα δένει όλους τους συγχωριανούς με τη Μανωλιάσα.

Η αποψινή μας εκδήλωση ας αποτελέσει το ορμητήριο για ακόμα μεγαλύτερη σύσφιξη των σχέσεών μας που σίγουρα θα μας κάνει όλους πιά δυνατόους για να πετύχουμε τους στόχους της αδελφότητας και να αντιμετωπίσουμε τις καθημερινές μας δυσκολίες.

Συγκινητική είναι η παρουσία των φίλων μας που αποτελεί ηθική και οικονομική ενίσχυση για το Σύλλογό μας.

συνέχεια στη σελίδα 4

ΣΚΟΠΟΙ ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΙ

Σήμερα όσο ποτέ άλλοτε νοιώθουμε την ανάγκη για περισσότερη και καλύτερη επικοινωνία με όλους τους Μανωλιασάδες, για εγκαίρως και ακριβέστερη πληροφόρηση των μελών για τις δραστηριότητες του Διοικητικού Συμβουλίου της Αδελφότητας Μανωλιασιτών.

Αυτή η ανάγκη οδήγησε το Διοικητικό Συμβούλιο να εγκαινιάσουμε νέες δυνατότητες ενημέρωσης κι επικοινωνίας, να εκδώσουμε το δελτίο τύπου με τον τίτλο «Τ'αχνάρια».

Το δελτίο που απευθύνεται σ' όλους τους Μανωλιασάδες χωρίς διακρίσεις όπου κι αν βρίσκονται στην Ελλάδα ή στο Εξωτερικό.

Σκοπός του δελτίου είναι:

- Να γίνει ένα μέσο επικοινωνίας μεταξύ των μελών της Αδελφότητας, μεταξύ της Κοινότητας, της Αδελφότητας και των Μανωλιασιτών του εξωτερικού.
- Να συμβάλλει στην καλύτερη, εγκαίρως, αμεσότερη και ακριβέστερη πληροφόρηση όλων των Μανωλιασιτών για τα προβλήματα που τους απασχολούν και τις δραστηριότητες του Διοικ. Συμβουλίου της Αδελφότητας.
- Να βοηθήσει τυχόν αδυναμίες και να σφυριλατήσει ακόμα περισσότερο την ενότητα των Μανωλιασιτών.
- Να συμβάλλει στην κοινωνική και πολιτιστική ανάπτυξη των Μανωλιασιτών και του χωριού.
- Να δώσει τη δυνατότητα σε όλους τους Μανωλιασάδες να φέρουν στη δημοσιότητα σκέψεις, ιδέες, προβληματισμούς και ενδιαφέροντα που όλοι λίγο πολύ έχουμε για διάφορα ζητήματα που μας αφορούν.
- Να εξυπηρετήσει το διάλογο συναμεταξύ μας.

Όταν στο Δ.Σ. συζητήθηκε και πάρθηκε η απόφαση για την έκδοση εφημερίδας, όλοι γνωρίζαμε τις δυσκολίες που έχει ένα τέτοιο εγχείρημα.

Δυσκολίες που έχουν να κάνουν με πρακτικά και ουσιαστικά ζητήματα (ύλη, περιεχόμενο, ποιός θα γράφει, ποιός θα συγκεντρώνει την ύλη, τυπογραφείο κ.α.).

Όμως γνωρίζοντας την αναγκαιότητα της εφημερίδας όποια κι αν είναι τα προβλήματα της έκδοσης, αξίζει να κυκλοφορήσει με οποιοδήποτε κόπο και κόστος. Η αρχή πιθανόν να έχει αδυναμίες, αυτές θα τις ξεπεράσουμε με τη συμμετοχή όλων μας.

Το Δ.Σ. αποτελείται από εργαζόμενους. Κανείς από μας δεν είναι δημοσιογράφος, ούτε διεκδικεί τον τίτλο.

Σήμερα έχουμε στα χέρια σας το πρώτο φύλλο αυτής της προσπάθειας. Δείγμα του οράματός μας, για το πώς σκεφτόμαστε, τί κάνουμε, τί περιμένουμε, τί ζητάμε.

Αγκαλιάστε αυτή την προσπάθεια, διαβάστε, διαδώστε, γίνετε όλοι συνδρομητές.

Στις σελίδες της θα βρείτε κομμάτια από τη ζωή σας, ερεθίσματα για συγκινήσεις και αναμνήσεις, ενδεχομένως και κενά που θα συμπληρώσετε και θα πλουτίσετε με τη συμμετοχή σας.

Συμμετέχοντας θα συμπληρώνουμε ένας τον άλλο.

Απευθύνεται σε όλες τις ηλικίες

- Στηριζόμαστε στις εμπειρίες των μεγαλύτερων μας
- Περιμένουμε από τους μαχητές της καθημερινής ζωής και από τους νέους μας, μαθητές, φοιτητές κ.α. να τροφοδοτήσουν την εφημερίδα με τις δικές τους απόψεις, τα δικά τους προβλήματα τη δική τους φωνή.
- Ζητάμε την αυστηρή καλοπροαίρετη κριτική, που δεν υπαγορεύεται από κανένα προσωπικό ή κομματικό συμφέρον. Ν' αποφεύγουμε τους φανατισμούς που οδηγούν σε σκοτοδίνη του νου, η οποία δεν επιτρέπει να δούμε την αλήθεια.
- Βοηθήστε να υλοποιήσουμε να γίνει έργο αυτό που σκέπτεστε ή επιθυμείτε, να δούμε αντικειμενικά τα πράγματα με το διάλογο και την κριτική μέσα από τις στήλες του δελτίου μας.
- Βοηθήστε να γίνει φωνή ευαισθησίας, σύμβολο ενότητας και συνεργασίας.

Είμαστε μακριά, αυτό δεν μας εμποδίζει να νοιώθουμε κοντά ο ένας στον άλλο, δεμένοι με τα ίδια βιώματα, τις ίδιες συγκινήσεις.

Τη βοήθεια αυτή ζητάει ο τόπος μας και οι συγχωριανοί μας.

Η επιτυχία αυτής της προσπάθειας θα δώσει το μέτρο της αγάπης του καθενός μας για τη Μανωλιάσα και τους Μανωλιασάδες.

«Τ'αχνάρια» δίνουν αυτή την ευκαιρία.

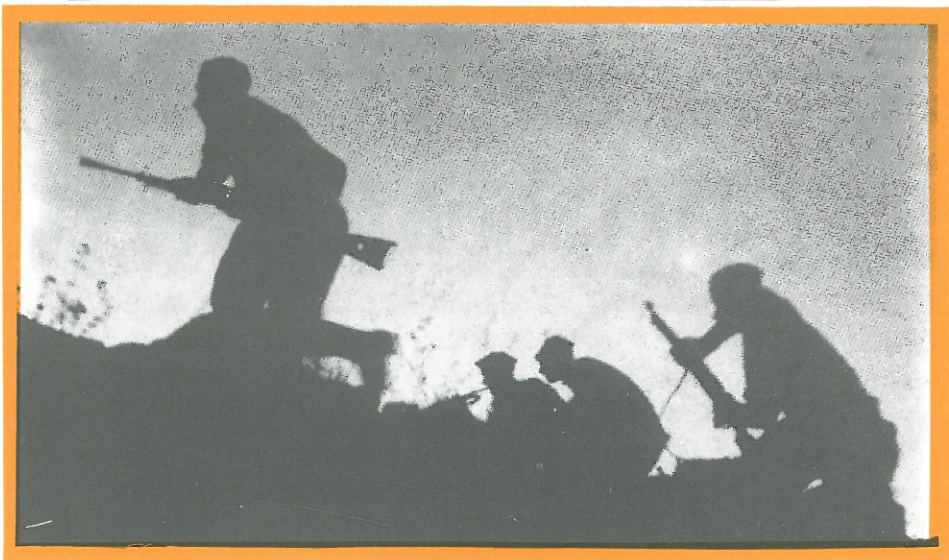
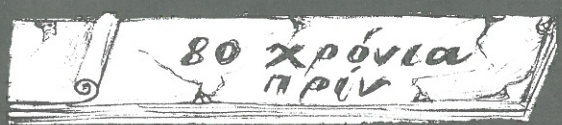
«Τ'αχνάρια» είναι στα χέρια σου,

«Τ'αχνάρια» είναι αυτό που βρήκαμε, αυτό που θα διακηρύξουμε, αυτό που θα δημιουργήσουμε και αυτό που θα αφήσουμε.

Κ.Π.Γ.

ΙΣΤΟΡΙΑ...

Τα τοπία, οι άσημοι ως τα χτές χώροι, τώρα που αστράφτει η Ελληνική ξιφολόγη γίνονται σύμβολα ιερά της νίκης.

Οι τοποθεσίες γύρω από τα Γιάννινα, Καστρίτσης, Μπιζανίου, Μανωλιάσας, Σαδοβίτσας και Γαρδικίου ήταν οχηρωμένες σαν γίγαντες που φυλάγανε τα Γιάννινα.

Το Μπιζάνι ήταν το σπουδαιότερο, έφρασε το δημόσιο δρόμο από Πρέβεζα προς τα Γιάννινα.

Από τα εκατόν είκοσι πυροβόλα που είχαν τοποθετηθεί σε όλα τα οχυρώματα τα εξήντα είχαν τοποθετηθεί στο Μπιζάνι προφυλαγμένα εντός πυροβολείων.

Πυροβολεία χωμένα στο βουνό, σκαμμένα σε βάθος ως εξήντα μέτρα που φάνερωναν την παρουσία τους μόνον οι αστραπές των κανονιών κατά την ώρα που πυροβολούσαν. Και πάνω οι επιχωματώσεις ως τρία μέτρα κατάφυτες παραπλανητικά από θάμνους και πάνω τους η εμπειρία και η επιστημονική των Γερμανών αξιωματικών. Μπροστά από τούτα τα πυροβολεία κάπου διακόσια μέτρα μακριά μια μεγάλη τάφος ίσια με ενάμιση χιλιόμετρο μακρός πούφτανε ως τη Ραφήστα (Πεδινή).

Η πολιορκία άρχισε στις 29 Νοεμβρίου 1912 μετά τη διήμερη μάχη των Πεστών στην οποία οι Τούρκοι έφυγαν κυνηγημένοι ζητώντας καταφύγιο στα οχυρά τους. Στη συνέχεια εγκαταλείπουν τα οχυρώματα της Αετορράχης και της Μανωλιάσας έτσι ώστε αν ο Ελλ. Στρατός εκμεταλεύετο τη νίκη και τους καταδίωκε κατά πόδα, ασφαλώς θα καταλάμβανε και το Μπιζάνι και από τότε θα απελευθερώνονταν τα Γιάννινα.

Στις 1 Δεκεμβρίου 1912 ο Εσάτ Πασάς διοικητής των Γιαννίνων με προσωπική επέμβαση συντελεί στην επιστροφή των Τούρκων και ανακατάληψη των οχυρών που είχαν εγκαταλείψει, εφ' όσον δεν είχαν καταληφθεί από τον Ελλ. Στρατό.

Στις 5 Δεκεμβρίου 1912 ο Εσάτ Πασάς ενισχύεται από την στρατιά Μοναστηρίου και Βαρδάρη με τους Τζαβήτ Ζεντή και Αλή Ριζά έτσι ώστε η δύναμή του ανέρχεται σε 40.000 άνδρες και διατάσσει επίθεση σε όλο το μέτωπο. Και κυρίως κατά του δεξιού του Ελλ. Στρατού με σκοπό να περάσουν τον Άραχθο και να τον αναγκάσουν σε υποχώρηση.

Η ηρωική αντίσταση διήρκεσε δέκα μέρες και ήταν πολύνεκρος μέσα στη βαρυσχεμωνιά τα Ευζωνικά τάγματα αγωνίστηκαν σώμα με σώμα με τους επιτιθέμενους Τούρκους και ματαίωσαν το σχέδιο του Εσάτ Πασά.

Ο Στρατηγός Σαπουντζάκης ενισχύεται με την τετάρτη και την έκτη Μεραρχία που τις διοικούσαν οι Στρατηγοί Μοσχόπουλος και Μηλιώτης Κομνηνός και τη νέα Μεραρχία της Ηπείρου. Η δεύτερη Μεραρχία δίνει φονικές μάχες και το αίμα των ανδρείων παιδιών της ποτίζει τους λόφους και τα χαντάκια της Μανωλιάσας, του Αη-Λιά και του Αη-Νικόλα.

Πάνω από δύο χιλιάδες άντρες της βρίσκονται εκτός μάχης. Ο μέραρχος Καλλάρης θρηνεί τις τόσες απώλειες κι ανάμεσά τους το γιό του, που πολεμούσε σε λόχο του 7ου Πεζικού σαν Ανθυπολοχαγός στην πρώτη γραμμή. Τρεις μέρες ο γιός του ήταν άρρωστος και κοιμόταν στη σκηνή του πατέρα του.

Στις 7 Ιανουαρίου 1913 η έκτη Μεραρχία της Ηπείρου κυριεύει το χωριό Αετορράχη και τ' ανατολικά του Μπιζανίου και προχωρούν ως που κυριεύουν τα χωριά Λοζέτσι (ελληνικό) και Φράστανα.

Τέσσερα Ευζωνικά τάγματα με διοικητή τον Αντισυνταγματάρχη Ιωάννου συντρίβουν την Μεραρχία Φαίκ που αφήνει δυό χιλιάδες πτώματα στο ύψωμα του Λοζέτσι που ονομάστηκε από τους Τούρκους Κανλί Τεπέ (ύψωμα αίματος).

Το Μπιζάνι κρατιέται ορθό και φοβερό. Την άλλη μέρα η επίθεση συνεχίζεται αλλά λόγω της ραγδαίας βροχής που κράτησε όλη μέρα έχασε την αρχική της ορμή και δεν κατορθώθηκε η κατάληψη του Μπιζανίου.

Στις 10 Ιανουαρίου 1913 φτάνει στο μέτωπο και αναλαμβάνει την αρχηγία της Στρατιάς Ηπείρου ο αρχιστράτηγος Διάδοχος Κων/νος που στήνει το στρατηγείο του στο μετέπειτα ιστορικό χάνι του Εμίν Αγά.

Ο αρχιστράτηγος Κων/νος διεμήνυσε στον Εσάτ Πασά με τον οποίο είχε φοιτήσει στην Ακαδημία Πολέμου του Βερολίνου να παραδοθεί για να αποφευχθεί η αιματοχυσία.

Ο Εσάτ Πασάς απάντησε: «Έχω διαταγή να αμυνθώ όσο δύναμαι και θα αμυνθώ».

Η συνέχεια στο 2ο φύλλο

Κ.Π.Γ.

Λαϊκές παροιμίες και φράσεις

- * Όσο αργεύουν τα σκόρδα τόσο χοντραίνουν.
- * Όποιος κυνηγάει πολλούς λαγούς δεν πιάνει κανένα.
- * Ο ύπνος της ημέρας και το φαί της νύχτας είναι τζάμπα.
- * Ο κλέφτης παίρνει, αλλά αφήνει κιόλας, η φωτιά και το ποτάμι τα παίρνουν όλα.
- * Όπου λαλούν πολλοί κοκόροι αργεί να ξημερώσει.
- * Εδώ καιγόμαστε κι αυτός το χαβά τ'.
- * Χτίκιασα, είδα κι έπαθα.
- * Ως τότε θα ζω για να σε συμπάω.
- (Πρόσεξε μόνο σου γιατί δεν θα ζήσω χίλια χρόνια για να σε συμβουλευώ).
- * Μαζί είμαστε και χώρια κουβεντιάζουμε.
- * Αμα δεν έχεις νύχια να ξυστείς μην καρτερείς τον άλλον να σε ξύσει.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΕΜΠΝΕΥΣΜΕΝΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΤΟΥ 1912 ΜΠΙΖΑΝΙ

Ξυπνάτε βράχια, ρεματιές, ριζά, ψηλές ραχούλες
πάρε την πρώτη όψη σου Μπιζάνι αγριεμένο,
πάρε την όψη του θηριού της αστραπής τη λάμψη,
και τη βροντή του κεραυνού, και θύμα μας τα χρόνια
που ξύπναγες με τη φωτιά κοιμόσουν με τον Τούρκο!
Τα γρανιτένια στήθη σου για λίγο πρότεινέ τα
κι' ένα περίλαμπρο στρατό απώθησε με λύσα!
Σκούζτε ντουφέκια εκεί ψηλά από τη Μανωλιάσα,
Δρίσκε και κακοτράχαλο Τζουμέρκο μου, αγναντέψτε
δώθε κατά τον Τόμαρο και διπλοπροσκυνήστε!
Κυτάχτε τους πατέρες μας που πολεμούν στα κρύα.

I.M.B.

«Ισείς βουνά του Γρίμποβου, βουνά της Μανωλιάσας,
λίγου να χαμηλώσιτι κάνα ντουφέκι τόπου,
για να φανούν τα Γιάννινα, το έρημου Μπιζάνι,
πώς πολεμούν οι Έλληνες με τους Τουρκαρβανίτες.
Πέφτουν κανόνια σαν βροχή, ουβίδες σαν χαλάζι
Κι αυτά τα λιανοντούφεκα σαν άμμους της θαλάσσης»
(Ακαδ. Αθηνών - δημοσιεύματα)

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ
ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ
ΜΑΝΩΛΙΑΣΙΤΩΝ
Σωκράτους 59 ΑΘΗΝΑ
Τ.Κ. 104 31 ΤΗΛ. 9320.604

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ
ΜΑΝΩΛΙΑΣΙΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ
Ο ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ»

ΕΚΔΟΤΗΣ & ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Κώστας Π. Γιωτάκης
Συνδρομές - επιστολές, συνεργασίες κ.λ.π. να στέλνονται στις διευθύνσεις:

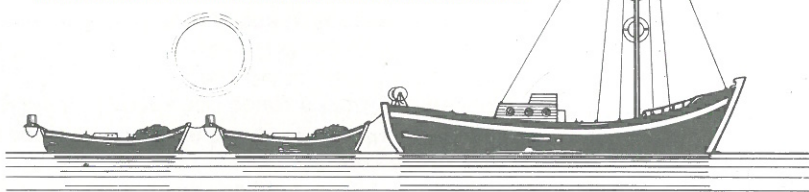
α) ΓΙΩΤΑΚΗ ΚΩΝ/ΝΟ
Στρ. Βελισσαρίου 13
Τ.Κ. 171 23 - Ν. Σμύρνη
Τηλ. 9320.604 - 9302.891

β) Γεώργιο Ίσκο
Αθ. Τσίγκου 45
Τ.Κ. 193 00 Ασπρόπυργος

Ετήσια συνδρομή
Εσωτερικού: 2.000
Εξωτερικού: 10 δολάρια

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΤΥΠΩΣΗΣ
Σταυρούλα Ανδριώτου-Χρόνη
ΤΗΛ. 4963.640

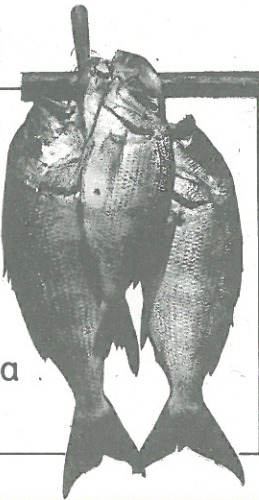
ΨΑΡΟΤΑΒΕΡΝΑ «Η ΤΡΑΤΑ»

Το στέκι για καλοφαγάδες!

- Ψάρια φρέσκα
 - Αστακοί
 - Καραβίδες
 - Καλαμαράκια
- από την Τράτα μας
κατευθείαν στα κάρβουνα

Αξιοπρεπές περιβάλλον

Κλέαρχος Μπέλλος

ΠΑΡΑΛΙΑ ΝΕΑΣ ΜΑΚΡΗΣ - ΤΗΛ. (0294) 94 794

ΨΗΤΟΠΩΛΕΙΟ - ΜΠΑΡ

“ΤΟ ΑΡΧΟΝΤΙΚΟ,,

ΑΦΟΙ ΓΙΩΤΑΚΗ Ε.Ε.

ΤΗΛ. 0294 - 23.569

ΡΑΦΗΝΑ

ΜΝΗΜΕΣ...

«ΟΙ ΠΑΛΙΟΙ»

Αναφορά στη Μανωλιασίτισσα γυναίκα

Μανωλιασίτισσα το 1940

των χωραφιών και προκαλεί δέος και θαυμασμό, αλλά και αγγίζει τα όρια του απίστευτου για τους αυριανούς.

Η αναφορά στην προσφορά και την αρετή της Μανωλιασίτισσας γυναίκας των παλιών χρόνων αλλά και σήμερα είναι ένα μεγάλο τόλμημα, είναι χρέος της στήλης που επιβάλλεται σαν ελάχιστος φόρος τιμής.

Είναι τόλμημα που ο λογισμός και η ανάπλαση εμάς των σημερινών μόλις φτάνουν για ν' αγγίξουν το μεγάλο, την προσφορά της.

Τί είναι εκείνο που μπορεί να σβήσει από τη θύμηση μορφές που αποτυπώθηκαν τόσο έντονα, που τις βλέπουμε κάθε στιγμή μπροστά μας, αφού μέσα στο αίμα μας γροικιέται ολόγλυκα η φωνή, θωριέται ολοζώντανη η παρουσία, όταν μάλιστα η μορφή αυτή είναι μια μάνα...

Η μάνα των δύσκολων, σκληρών χρόνων, των συνεχών πολέμων η σχεδόν πάντα μαυροφορεμένη, αγέλαστα χείλη, βουρκωμένο βλέμμα και πίσω απ' αυτά η απέραντη αγάπη, η λαχτάρα, η αγρύπνια, η αυταπάρνηση. Όλα τόσο έντονα βιωμένα, τόσο συγκλονιστικά που κανένα λογοτεχνικό φτιασίδωμα δεν μπορεί να περιγράψει.

Η Μανωλιασίτισσα γυναίκα η γυναίκα του χρέους και της θυσίας, η ισόβια στρατευμένη, η μεγάλη ψυχή, η τρυφερή σαν λουλούδι και σκληρή σαν πέτρα.

Δικαιώματα για ισότητα θα ήταν αστείο να συζητηθούν, εποχές που δεν υπήρχε καταμερισμός εργασιών. Προσωπικές επιθυμίες εκφράζονται με λεπτότητα. Είναι γνωστή η συμμετοχή της στις περισσότερες δουλειές

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ...

Μακάριοι οι Ελεήμονες

Το κήρυγμα του ελέους είναι το κεντρικό νόημα της ορθόδοξου Χριστιανικής θρησκείας. Ο Χριστός μας όσο ζούσε στη γη edίδαξε την αγάπη, την συγχώρηση την ευσπλαχνία και την σκόρπιζε πλουσιοπάροχα στον άνθρωπο μοχθώντας για την σωτηρία του και θεραπεύοντας τις σωματικές και ψυχικές ασθένειες.

Όλη η ζωή του υπήρξε ατελείωτος εκδήλωση αγάπης και ελέους γι' αυτό στους Μακαρίσιμους παραγγέλει: ΜΑΚΑΡΙΟΙ ΟΙ ΕΛΕΗΜΟΝΕΣ ΟΤΙ ΑΥΤΟΙ ΕΛΕΗΘΗΣΟΝΤΑΙ»

Είναι συνεπώς χρέος κάθε ανθρώπου να είναι ευσπλαχνικός και συγκαταβατικός στους συνανθρώπους του. Η λέξη ελεημοσύνη δεν περιορίζεται μόνο στην παροχή υλικών αγαθών αλλά έχει βαθύτερα έννοια απ' ότι νομίζουμε. Ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος λέει: Δεν είναι μόνον τα υλικά αγαθά αλλά είναι ποικίλος ο τρόπος της ελεημοσύνης και πλατεία η εντολή. Γενικότερα έλεος σημαίνει αγάπη, συγχώρηση ευσπλαχνία, θυσία. Με το μεγάλο αυτό νόημα η καρδιά του ανθρώπου πρέπει να ξεχειλίζει από αγάπη για τον συνάνθρωπό του. Ελεήμον είναι εκείνος ο οποίος αισθάνεται βαθύτατα την αδυναμία του άλλου, κρίνει επιεικώς τα ελαττώματά του. Φέρεται προς αυτόν με στοργή, με ανοχή, με υπομονή, με μακροθυμία. Ακόμα κι αν αυτός φέρεται βαναύσως ή με αχαριστίαν προς τον ευεργέτη του. Όταν υποφέρει τον συμπονεί κάνει ότι μπορεί να τον βοηθήσει όπως λέει ο Απόστολος Παύλος (ΚΛΑΙΕΙΝ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΚΛΑΙΟΝΤΩΝ) ΡΩΜ. 12, 15.

Η λέξις ελεημοσύνη έχει παρεξηγηθεί από πολλούς Χριστιανούς. Όταν δίδωμε λίγα κέρματα ή λίγο φαγητό ή κανένα από τα παλιά μας ρούχα νομίζουμε ότι τηρούμε την εντολή της ελεημοσύνης, ενώ η καρδιά μας είναι μαύρη από μίσος και κακία εναντίον των συνανθρώπων μας από περιφρόνηση δι' εκείνων που ελεούμε.

Τέτοια ελεημοσύνη να λείπει. Δεν έχει καμία απολύτως αξία. Να τί λέει ο σοφός συγγραφέας για τα έργα αγάπης. Χωρίς αγάπη αυτό το έργο δεν ωφελεί αυτόν που το κάνει ότι όμως γίνεται με αγάπη όσο ευκαταφρόνητο (φτωχικό) κι αν είναι για τον Θεό είναι καρποφόρο διότι ο Θεός λαμβάνει υπόψιν του την διάθεση του ελεήμονος παρά την ποσότητα.

Μία καρδιά γεμάτη συμπόνοια για τον πλησίον έχει να κερδίσει μεγάλο αγαθό από τον Θεό.

Έδωσε έλεος θα ελεηθεί, αγάπησε τον πλησίον ως εαυτόν θα ευλογηθεί, συγχώρησε θα συγχωρηθεί, ευεργέτησε θα ευεργετηθεί από τον επουράνιο πατέρα. Ένας καλός λόγος σε μια πονεμένη ψυχή είναι ευεργεσία. Ας προσέξουμε λοιπόν ας κάνουμε σκέψεις, οι σκέψεις να γίνουν αποφάσεις, οι αποφάσεις έργα να αξιωθούμε να ακούσουμε τον λόγο του Κυρίου μας και Λυτρωτού μας Ιησού Χριστού.

ΜΑΚΑΡΙΟΙ ΟΙ ΕΛΕΗΜΟΝΕΣ ΟΤΙ ΑΥΤΟΙ ΕΛΕΗΘΗΣΟΝΤΑΙ.

Υ.Γ. Ζητώ οι αγαπητοί αναγνώστες να με κρίνουν με επιείκεια για τυχόν λάθη ή παραλήψεις.

Του ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ Π. ΤΖΙΜΑ

Και φυσικά θάνατι απίστευτο ότι η Μανωλιασίτισσα δεν είχε «έξοδο», διακοπές, τουριστικά ταξίδια και ατομικά έξοδα.

Κι όμως τα σκληρά εκείνα χρόνια δεν ήταν τόσο σκυθρωπά, ούτε η αλοτρίωση ούτε η μοναξιά (που κυριάρχησαν σήμερα στις μεγαλοπολιτείες) κατέθλιβαν με τα αδιέξοδα τους ανθρώπους.

Αντίθετα έστω κι αν οι θάνατοι έδιναν μακρό πένθος οι ευκαιρίες για κοινωνική ζωή δεν έλειπαν.

Για τη διασκέδασή της συνδιάζε δουλειά, τραγούδι και συζήτηση. Επιλεκτικά στεκόμαστε με θαυμασμό στις διάφορες εκδηλώσεις γαμηλίων τελετών, Πασχαλινών εκδηλώσεων, πανηγυριών όπου είχαν την ευκαιρία να επιδείξουν τις χάρες τους και την αξιοσύνη τους, ντυμένες με κεντητές ποδιές και μεσοφόρια, τα συγκούνια, τις αγκράφες, τα περιδέρια και τις ζώνες.

Μένουν στη θύμησή μας ονόματα γυναικών που ανήκουν σε εμπνευσμένες καλλιφώνες μοιρολογίστρες που κάναν τις καρδιές να ραγίζουν.

Τραγούδια και μοιρολόγια που δεν ηχογραφήθηκαν και χάνονται, τα παίρνει ο χρόνος στο διάβα του.

Είναι η πρώτη που έκανε τραγούδι τις χαρές, τις λύπες τον ενθουσιασμό, τις απογοητεύσεις. Ύμνησε την ανδρεία τη λεβεντιά, την αγάπη, τη φιλία, την ομορφιά ακόμη και καθημερινά περιστατικά.

Δουλειές που γίνονται με ζήλο και αγγίζουν τα όρια του μύθου και που θα πρέπει να μείνουν φαινόμενο ανεπανάληπτο.

Πρέπει να σημειωθεί ακόμα ότι η μάνα των μεταπελευθερωτικών χρόνων για να πληθύνει και ν' αντρίψει το νεοσύστατο Ελλ. Κράτος - αλλά και το δικό της σόι - ανάθρεψε πέντε και πλέον (για να μην αναφέρουμε δωδεκάδα) παιδιά θηλασμένα με το μητρικό γάλα από δύο χρόνια το καθένα που τάπαιρνε - βρέφη ακόμα μαζί της στο χωράφι...

Το μεγάλωμά τους - πέρα από την έλλειψη κάθε υποβοηθητικής υγιεινής «ανέσεων» και περιθαλψής στοίχιζε πολλές φορές στη μάνα, ολική στέρηση ύπνου και ανάπαυσης.

συνέχεια στο επόμενο φύλλο

Κ.Π.Γ.

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΕΦΥΓΑΝ

Στις 15 Νοεμβρίου έφυγε για πάντα από κοντά μας ο ΜΕΝΕΛΑΟΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ. Το Δ.Σ. της Αδελφότητας εκφράζει τη λύπη του στη γυναίκα του, στ' αδέρφια του και στους συγγενείς του.

.....

Σε ηλικία 85 χρόνων έφυγε ο ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΓΙΩΤΗΣ. Το Δ.Σ. της Αδελφότητας εκφράζει τη λύπη του στα παιδιά, εγγόνια και συγγενείς.

.....

Χάθηκε πρόωρα ο Θωμάς Γ. Μπέλλος μέλος της αδελφότητας. Συλλυπητήρια στη γυναίκα του, τα παιδιά του, τ' αδέρφια του και τους συγγενείς του.

Το Δ.Σ. της Αδελφότητας

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Στον Πανελλήνιο Διαγωνισμό σκίτσου - γελοιογραφίας και κόμικς που έγινε από τη Μαθηματική Εταιρία στο Πανεπιστήμιο της Πάτρας, το πρώτο βραβείο πήρε η Μαρία Θεόφιλου Ντάφλου. Το Δ.Σ. της αδελφότητας συγχαίρει τη Μαρία και της εύχεται πάντα διακρίσεις.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

Ο κ. Γεώργιος Μίχας σύζυγος Αλεξάνδρας Γ. Ίσκου προσέφερε στην Αδελφότητα το ποσό των 20.000 δρχ. Το Δ.Σ. τον ευχαριστεί για την προσφορά του.

.....

Το ποσό των 10.000 δρχ. προσέφερε για την ενίσχυση της εφημερίδας μας ο κ. Χρήστος Γιωτάκης. Το Δ.Σ. εκφράζει τις ευχαριστίες του.

συνέχεια από τη σελ. 1

Ευχή και ελπίδα μας είναι ο αριθμός αυτός να πληθαίνει συνεχώς. Η παρουσία όλων σας μας επιφορτίζει με αυξημένες υποχρεώσεις για να ανταποκριθούμε στις απαιτήσεις τις δικές σας και της αδελφότητας γενικότερα.

Οι εκδηλώσεις της αδελφότητας απευθύνονται σε όλους εσάς και τους φίλους σας και θέλουμε να είμαστε βέβαιοι ότι θα ανταποκρίνεστε πάντα στις προσκλήσεις μας είτε αυτές αφορούν εκδρομές, συνεστιάσεις ή άλλες εκδηλώσεις, είτε αυτές αφορούν γεν. συνελεύσεις. Από πλευράς μας υποσχόμαστε ότι θα ξεπεράσουμε τον εαυτό μας για να δημιουργήσουμε πεδία δράσης και σημεία επαφής.

Άμεση επιδίωξη είναι να καταφέρουμε την έκδοση της εφημερίδας μας για την προσωπική σας ενημέρωση για την πορεία μας, την κριτική σας, τις σκέψεις σας και τις απόψεις σας για την καλύτερη αντιμετώπιση των προβλημάτων.

Μέσα στις Απόκριες προγραμματίζουμε την επόμενη μας εκδήλωση που θα είναι το κόψιμο της πίτας. Κλείνοντας σας ευχόμαστε ολόψυχα υγεία, ειρήνη και ολοκλήρωση των προσδοκιών σας για την καινούργια χρονιά, με τη σιγουριά ότι παρόμοιες στιγμές σαν και τούτη θα γεμίσουν τη χρονιά μας.

Να σημειωθεί ότι το Διοικητικό Συμβούλιο μεταξύ των άλλων απηύθυνε προσκλήσεις και σε διάφορα δημόσια πρόσωπα ανεξάρτητα πολιτικής τοποθέτησης.

Σε αρκετούς από τους προσκεκλημένους μας δεν επέτρεψε ο χρόνος να παρευρεθούν κοντά μας. Μεταξύ αυτών που δεν μπόρεσαν να παρευρεθούν είναι και ο επίκουρος καθηγητής Κος Κων/νος Χαλαμπίδης. Γεν. Γραμματέας Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, ο οποίος όμως απευθύνει σ' όλους μας τον ακόλουθο χαιρετισμό.

Προς το Διοικ. Συμβούλιο της Αδελφότητας Μανωλιαστών Αθηνών «ο Άγιος Γεώργιος».

Για λόγους ανεξάρτητους της θελήσεώς μου δεν δύναμαι να παρευρεθώ στην εκδήλωση της αδελφότητάς σας. Παρακαλώ δεχθείτε τις θερμές μου ευχές για καλή χρονιά και καλή διασκέδαση. Όμως βρίσκονται απόψε μαζί μας και μας τιμούν με την παρουσία τους.

— Από το γραφείο του γενικού γραμματέα Υπουργ. Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων ο κύριος Λεωνίδας Νικόπουλος.

— Ο βουλευτής Ιωαννίνων του ΠΑΣΟΚ κος Ελευθέριος Γκλίναβος.

— Ο Δήμαρχος Ασπροπύργου κος Κώστας Παπαπολυχρονίου.

— Ο κος Βαγγέλης Γκούμας από την ομοσπονδία Δωδονοχωριτών και την αδελφότητα Δωδοναίων.

— Ο κ. Ντάφλος πρόεδρος της Αδελφ. Μελιγγιωτών «οι Σελλοί»

— Ο κ. Ζήκος πρόεδρος της Λαγκιωτών

— Ο κ. Ζώης πρόεδρος της Αδελφότητας Θεριακισιωτών

— Ο κ. Μιχ. Κέκος από την αδελφότη. Δραμεσιών

Κ.Π.Γ.

ΕΥΘΥΜΑ ΚΑΙ ΣΟΒΑΡΑ

Εδώ και μια δεκαετία τουλάχιστον άρχισε στο χωριό μας να γίνεται έντονη η παρουσία των σκουπιδιών.

Σ' ένα τόπο σαν τη Μανωλιάσα το παραμικρό φαίνεται μεγάλο και ενοχλητικό. Όπως το θόρυβο της διακοσμάρας μηχανής έτσι και τα σκουπίδια δεν τ' αντέχει το χωριό μας.

Αφήνουμε τον κάμπο των Γιαννίνων και ανηφορίζουμε για τη Μανωλιάσα. Η πρώτη συλλογή σκουπιδιών είναι αυτή στη στροφή (πηγή) της Αμπελειάς. Εδώ πέφτει η πρώτη συγκίνηση συνάμα και το πρώτο **αλοίμιο!**

Λίγα μέτρα πιά πάνω, ακριβώς πάνω από το χωριό Αμπελειά μια άλλη χαράδρα δέχεται τα περισεύματα των κατοίκων της.

Πλούσια σε χρώματα και σε περιεχόμενο. Οι αλεπούδες εδώ κάνουν παρέλαση μέρα και νύχτα, σου θυμίζουν κινηματογραφικό έργο των αδελφών Ταβιάνα.

Προχωρούμε στη θέση **σβάρα**, ένας άλλος σκουπιδότοπος στο γκρεμό, πιά επικίνδυνος, αυτός είναι διαφορετικός, φέρει την σφραγίδα των Μανωλιαστών και δὴ των καφενεϊών και τινών γιωταχίδων.

Η ώρα περνάει να προλάβουμε να δούμε και το χωριό πριν πέσει ο ήλιος. Ο δρόμος μας βγάζει στο μεσοχώρι. Τα καφενεία είναι κλειστά. Δεν πάμε ν' αγγαντέψουμε λίγο το κεφαλόβρυσσο; Και γυρνάμε.

Περπατώντας βγαίνουμε στη ράχη. Εδώ μας περιμένει η... έκπληξη.

Φανταστείτε τα προϊόντα που γεμίζουν τα ράφια στα μεγάλα τροφοκαταστήματα, με τη διαφορά ότι εδώ είναι όλα σκόρπια, χωρίς σειρά, σαν από ανατροπή φορτηγού και χωρίς το περιεχόμενο.

Μερικές σακούλες είναι ακόμα δεμένες, φαίνεται ότι είναι σημερινές. Δεν πρόλαβαν τα τετράποδα και τα πτερωτά να τις ψάξουν...

Μετά από αυτά ας αλλάξουμε εικόνα να ανεβούμε στο Κόκκινο, και καλύτερη θέα έχει, και περισσότερο φρέσκο αέρα απολαμβάνεις εδώ.

Κόκκινο, μα γιατί το ονόμασαν έτσι;

Αυτό έχει τόσα χρώματα! Πρασινο-μπλέ κουτιά της χλωρίνης, κίτρινο του AZAX, άσπρο του AVA, πράσινο του SVELTO, τενεκέδες εργοστασίου Δωδώνης... χρώματα και αποχρώσεις να δουν τα μάτια σας...

Ανάμεσα σ' όλα αυτά και μιά γάστρα που τη βαρέθηκε η νοικοκυρά της, θύμα κι αυτή του πολιτισμού μας, θύμα της ανεξέλεγκτης εξέλιξης. Η γάστρα... ο μεταλλικός θόλος που σκέπαζε τον ιδρώτα και τον καρπό του μόχθου του ανθρώπου. Καιρός να πιούμε μια coca-cola να δροσιστούμε αλλά και να χωνέψουμε όλα αυτά που είδαν τα μάτια μας.

—...είναι το νερό της βρύσης... αλλά και η coca δεν πάει πίσω.

— Ναι έχεις δίκιο.

— Τώρα... το κουτί; το πετάς ή δεν το πετάς κάτω από το Κόκκινο;

«Ένας επισκέπτης χωρίς γυαλιά»

Κ.Π.Γ.

ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΠΟΙΗΣΗ

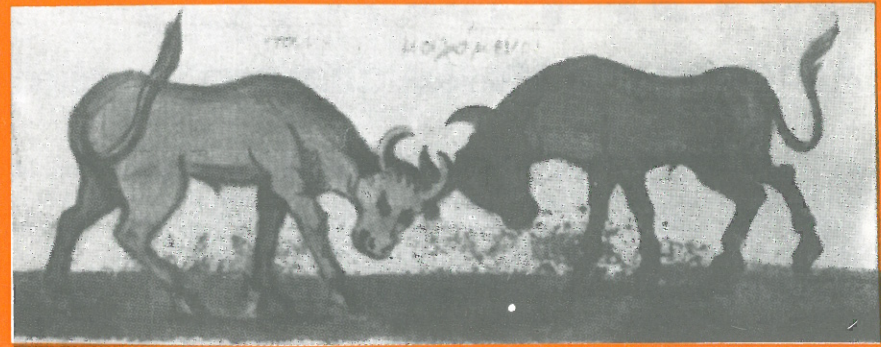
Γράμμα σ' ένα φίλο

Μούπες να σου γράψω πως περνάμε
νέα από την Πόλη να σου πω
κάθησε λοιπόν μα τί να γράψω
κάθε λέξη και μελαγχολώ.
Ζούμε σε δυάρι στην Αθήνα
με σκουπίδια γύρω μας σωρό
σ' ένα περιβάλλον μολυσμένο
ψάνεις μα δεν βλέπεις ουρανό.

Λέμε Καλημέρα και ρωτάμε
αν φυσήξει σήμερα βοριάς
για ομάδες μόνο συζητάμε
μέσ' στον καφενέ της αγοράς.
Όμορφα κυλάει η ζωή μας
δέσμοι και σκλάβοι του μπετόν
τρώμε κρουασάν και ποικιλίες
σύγχρονη φυλή Ιθαγενών.

Παύλος Μπέλλος

Πρόσωπο με πρόσωπο

Την τελευταία φορά που επισκέφτηκα το θέατρο της Δωδώνης, βλέποντας τη μοναδική παράσταση της χρονιάς, τον Αύγουστο, έμεινα απογοητευμένος από την κατάσταση του θεάτρου και γενικά όλου του αρχαιολογικού χώρου.

Ένας αρχαιολογικός χώρος που δίνει την εντύπωση της εγκατάλειψης εδώ και αρκετά χρόνια.

Λιθάρια που επεξεργάστηκαν χιλιάδες χρόνια πριν οι πρόγονοί μας, μένουν σκόρπια εδώ κι εκεί στο έλεος του θεού.

Πόσο έχουμε καταλάβει ή έχουμε μάθει για την αξία αυτών των σκορπισμένων λιθαρών;

Θα την αντιλαμβανότανε καλύτερα κανείς την αξία των μνημείων μας όταν έβλεπε άλλους λαούς να προσπαθούν να βρουν κανένα εκατονταχρονίτικο λιθόχτιστο σπιτοκάλυβο για να το παρουσιάσουν με υπερηφάνεια στους ξένους σαν ιερό μνημείο κι ευλαβικό κειμήλιο των πατεράδων τους.

Η κριτική ενάντια στη δυσκαμψία των κρατικών φορέων θα έπρεπε να εξασκείται πιά έντονα, με πιά σοβαρό κι απαιτητικό ύφος.

Αν δεν ενδιαφερθεί το κράτος για την πάγια σοβαρή διδαχή των Αρχαιοτήτων δεν θα γίνει τίποτα. Να έρχεται έτσι τυχαία τάχα αυτή η αδιαφορία και η λησμονιά; ή να κατευθύνονται έντεχνα και προμελετημένα από τους πονηρούς και σκοτεινούς ανθρώπους που προσπαθούν από χιλιάδες χρόνια να αφανήσουν τελειωτικά από το πρόσωπο της γης τα αναμφισβήτητα αποδεικτικά στοιχεία του λαμπρού πολιτισμού της «ανεκτίμητης κληρονομιάς» των αρχαίων προγόνων μας.

Κ.Π.Γ.

Λίγα... και σταράτα

Στην Αίγυπτο τα Ελληνικά σχολεία έγιναν γηροκομεία για τους λίγους Έλληνες που απόμειναν.

Στην Κωνσταντινούπολη υπάρχουν δεν υπάρχουν 2.500 χιλιάδες Έλληνες. Στη Μεγάλη του Γένους Σχολή μετά βίας φοιτούν 30 Ελληνόπουλα.

Οι Αλβανοί κυκλοφορούν χάρτες μέχρι την Άρτα.

Οι Σκοπιανοί μέχρι τη Λάρισα.

Η Κύπρος έμεινε σχεδόν η μισή ελληνική.

Ο Ελληνισμός όλο και συρρικνώνεται από την Κύπρο, τη Μικρά Ασία, τον Πόντο, τη Ρωσία, την Αλβανία μέχρι την Αίγυπτο.

Πού είναι όλοι οι πνευματικοί άνθρωποι του τόπου και γενικά του κόσμου ολόκληρου;

Πού είναι αυτοί που θεωρούν την Ελλάδα κοιτίδα του Ελληνισμού; **Αλήθεια εμείς οι Έλληνες τους ανοίξαμε τα μάτια, γιατί τώρα κλείνουμε τα δικά μας;**

Γιατί να παριστάνουμε πάντα τους πονεμένους, αδικημένους και κατατρεγμένους;

Πότε θάρθει η ώρα ν' απαντήσουμε κι εμείς;

Γιατί η ιστορία είναι με το μέρος μας. Αλλά ποιος συνετίζεται ή και αναχαιτίζεται από την Ιστορία;

Κ.Π.Γ.

Ο δημιουργός...

...αυτό το έργο δεν είναι πατάτα...

...αυτή η πατάτα είναι πράγματι το έργο!!